

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13Csp/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123212548
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6123212548.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. – D., E. F. XXXX/X, t.č. bytom XXX XX G., C. H. XXX, o zaplatenie 15.902,90 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojim žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 12.1.2023 ako súdu príslušnému na upomínacie konanie domáhal toho, aby tento súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 15.902,90 Eur, vyčísleného úroku 4.759,82 Eur a úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 15.902,90 Eur od 13.10.2020 až do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania a to na tom základe, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 poskytol žalovanému na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.4.2019 pod číslom úverového účtu 3163342121 úver vo výške 20.000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukázal predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 17.9.2020 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru.

Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 5.10.2020 v súlade s článkom Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenie klienta.“ Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 13.10.2020 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.2.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 8.6.2022 bola pohľadávka voči žalovanému

z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ustanovením § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a Žiadosť o postúpenie a prevod sú založené v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp.zn. 10pP/37/2020. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 1.6.2022.

Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru.

Žalobca si v tomto konaní uplatňoval voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 15.902,90 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil. Zároveň si v tomto konaní uplatňoval žalobca voči žalovanému aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz pod sp.zn. 7Up/79/2023 zo dňa 26.1.2023 v zmysle žalobného návrhu žalobcu, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk.

3. Okresný súd Banská Bystrica následne postúpil vec Okresnému súdu Zvolen ako súdu vecne a miestne príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods.3 resp. v zmysle § 14 ods.3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

4. Okresný súd Zvolen doručil žalobu žalovanému do vlastných rúk, pričom žalovaný sa k predmetnej žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom žalovaného, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., Upomienkou, Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru, Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámením o postúpení pohľadávok, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

6. Súd z prednesu žalovaného na prvom pojednávaní konanom dňa 25.9.2023 zistil, že je pravdou, že predmetnú zmluvu o pôžičke uzatvoril a takisto je pravda, že mu bola predmetná pôžička aj poskytnutá vo výške 20.000 Eur. Spočiatku si plnil svoje povinnosti a keď zarábal, tak splácaj jednotlivé splátky. Neskoršie prestal splácať pre nedostatok finančných prostriedkov, pričom to, čo je uvedené v žalobe sa zakladá na pravde. Bol ochotný splácať vyššie uvedené sumy, avšak nie v takej výške ako požaduje žalobca, pričom bol ochotný splácať vyššie uvedené sumy v 50 Eur mesačných splátkach, nakoľko v súčasnej dobe je síce zamestnaný, ale je na PN-ke a dostáva maródku mesačne vo výške 400 Eur a z tejto sumy platí nájom vo výške 200 Eur a takisto má vyživovaciu povinnosť voči synovi.

7. Súd predmetné pojednávanie zo dňa 25.9.2023 odročil na deň 19.10.2023, pričom samostatnou výzvou vyzval žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, aby súdu v lehote 15 dní predložili samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR 2Cdo/266/2020. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil aj z pojednávania vytýčeného na deň 19.10.2023 a na predmetnú výzvu súdu reagoval písomným podaním, v ktorom okrem iného uviedol:

„Podľa ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.“ Zákon o bankách neuvádza, akú formou má mať výzva banky pred postúpením, uvádza len obsahové náležitosti výzvy. Každý právny úkon sa vykladá podľa svojho obsahu.

Ako uviedol aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku pod č.k. 6CoCsp/37/2020-151, nie je vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov. Zo znenia vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol písomne vyzvaný na zaplatenie čo i len časti peňažného

záväzku, s ktorého zaplatením je v omeškaní a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Poukazujeme tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktorý v rozhodnutí sp.zn. 6CoCsp/1/2023 zo dňa 31.1.2023 okrem iného uvádza: „Právny názor prezentovaný súdom prvej inštancie, že obsahom výzvy banky musí byť aj výslovné upozornenie banky adresované klientovi, že v prípade jeho omeškania trvajúceho nepretržite dlhšie ako 90 dní bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe, je jeho nadinterpretáciou, nemajúcou svoj podklad v dikcii ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Je potrebné zároveň zdôrazniť, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. nedopadá len na spotrebiteľské zmluvné vzťahy medzi bankou a klientom spotrebiteľom, ale na všetky obchody medzi bankou a klientom [§ 5 písm. h) zákona č. 483/2001 Z. z.], ktorým môže byť aj právnická osoba, resp. fyzická osoba podnikateľ, a preto nemôže byť vykladané inak v spotrebiteľských vzťahoch banky s klientom a inak v ostatných obchodoch banky. Z tohto dôvodu nie je možné vykladať toto ustanovenie s cieľom nadmernej ochrany spotrebiteľa a ukladať banke povinnosti, ktoré by boli nad rámec znenia tohto ustanovenia.

Zo znenia tohto ustanovenia možno vyvodiť, že výzva banky sa má viazať na omeškanie so splnením peňažného záväzku klienta. Banka má teda povinnosť vyzvať klienta na splnenie dlhu vyplývajúceho z dotknutého peňažného záväzku klienta.“

Odkazujeme tiež na rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo 169/2020, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky.

My sme v tomto spore preukázali, že náš právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného záväzku titulom omeškaných nezaplatených úverových splátok, pre ktorých neplnenie náš právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 18.9.2020 zaslanou doporučene vyzval náš predchodca žalovaného na zaplatenie dlžnej pohľadávky z úveru, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu. Žalovaný napriek písomným výzvam nášho právneho predchodcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaný napriek výzvam nášho právneho predchodcu zaslaným do jeho dispozičnej

sféry, bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná naša aktívna legitímácia v tomto spore.

Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov.“

„Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.“ (Nález Ústavného súdu SR z 1.apríla 2015, sp.zn.I.ÚS 640/2014).“

Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

8. Súd z pripojenej Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ zistil, že predmetná zmluva bola uzatvorená v písomnej forme dňa 30.4.2019 medzi zmluvnými stranami a to právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou, a.s., IČO: 31 320 155 ako bankou a žalovaným ako dlžníkom, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru „I. Pôžička“ bezúčelová vo výške 20.000 Eur, ktoré sa zaviazal žalovaný vrátiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 96 s výškou mesačnej splátky 271,58 Eur a s výškou mesačnej splátky vrátane poistného vo výške 287,78 Eur. Dátum prvej anuitnej splátky bol dohodnutý na deň 28.5.2019. Doba trvania zmluvy bola dohodnutá na dobu určitú 96 mesiacov, výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške 6,90% p.a., termín splatnosti každej mesačnej anuitnej splátky bol dohodnutý vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti 1. anuitnej splátky uvedenej v základných podmienkach. Poskytnutie predmetného úveru bolo dohodnuté za presne stanovených podmienok uvedených v tejto zmluve.

9. Súd z pripojeného listinného dôkazu označeného ako 3. upomienka – pokus o zmier zo dňa 10.8.2020 zistil, že touto upomienkou právny predchodca žalobcu vyzýval žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle Zmluvy o úvere. V opačnom prípade bude požadovať, aby žalovaný vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere. Zároveň bol upozornený na právo banky odstúpiť od Zmluvy o úvere, pričom dlžná pohľadávka banky celkom predstavovala sumu 924,89 Eur.

10. Súd z listinného dôkazu označeného ako Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zistil, že tento listinný dôkaz je zo dňa 18.9.2020, ktorým právny predchodca žalobcu oznamoval žalovanému, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku banky z titulu zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 30.4.2019 a z uvedeného dôvodu mu oznamovali, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a Zmluvy o úvere dnešným dňom vyhlásili predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 18.781,81 Eur. Zároveň žalovaný bol vyzvaný na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom a to v lehote 7 dní od odo dňa doručenia tejto výzvy.

11. Súd z pripojenej Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020 zistil, že bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. V rámci tejto zmluvy bolo dohodnuté, že s účinnosťou od každého dátumu postúpenia a v súlade s podmienkami tejto zmluvy postupca predá a postúpi pohľadávky určené v príslušnej ZPP na postupníka a postupník ich kúpi a nadobudne od postupcu.

12. Súd z pripojeného listinného dôkazu označeného ako Žiadosť o postúpenie a prevod zistil, že predmetná pohľadávka bola postúpená na žalobcu na základe vyššie uvedenej Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 8.6.2022.

13. Súd z pripojeného listinného dôkazu označeného ako Oznámenie o postúpení pohľadávky zistil, že toto oznámenie je zo dňa 13.6.2022, v ktorom právny predchodca žalobcu oznamoval žalovanému postúpenie pohľadávky ku dňu 8.6.2022, ktorá vyplýva z predmetnej Zmluvy o spotrebnom úvere uzavretej dňa 30.4.2019 na žalobcu.

14. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18 Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ, v danom prípade banka, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a vystupoval ako fyzická osoba, preto bol právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa a posudzovaný právny vzťah strán sporu je teda od svojho vzniku právnym vzťahom spotrebiteľským.

19. Podľa § 524 ods.1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods.2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu 8.6.2022, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Súd skúmal aktívnu a pasívnu vecnú legitimitáciu strán sporu z úradnej povinnosti (ex offa), pričom zistil, že pohľadávka voči žalovanému pôvodne bola poskytnutá veriteľom VUB a.s., teda subjektom bankového sektora, pričom následne došlo k jej postúpeniu mimo bankový sektor a preto osobitne súd skúmal či boli splnené podmienky v zmysle § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

24. Ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách dovoľuje postúpiť jej pohľadávky voči dlžníkom (klientom) za splnenia určitých podmienok a podľa ustanovenia je predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu ako banku, aby bol klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby bol bankou na splnenie písomne vyzvaný. Ak predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. V prípadoch podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na ktorú súd prihliada ex offa. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia splniť určité podmienky ako napr. tých, ktoré sú uvedené v § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z., bol postupník v súdnom konaní žalobca, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje podľa § 132 CSP povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní.

25. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v predmetnom prípade nebola splnená podmienka písomnej výzvy banky, adresovaná klientovi na úhradu dlžného záväzku v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách.

26. Na splnenie vyššie uvedenej podmienky boli v minulosti v rozhodovacej praxi odvolacích súdov rôzne názory, keď niektoré odvolacie senáty striktnie trvali na naplnení uvedenej podmienky; iné odvolacie senáty osobitnú výzvu adresovanú dlžníkovi nevyžadovali s argumentom, že dlžník bol v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní a výzva pred zosplatnením, resp. výzva na úhradu dlžného záväzku vo vyhlásení predčasnej splatnosti postačovala a nebolo nutné realizovať ďalšiu osobitnú výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. V tejto súvislosti aj s poukazovaním žalobcu na iné rozhodnutia krajských súdov, na ktoré poukazoval vo svojom vyjadrení žalobca ohľadne predloženia predmetnej

výzvy, je nevyhnutné uviesť, že až právny názor opakovane potvrdený Najvyšším súdom SR je možné považovať za súčasť ustálenej judikatúry, pričom významnou je aj skutočnosť, či takéto rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Súdny teda nie sú pri rozhodovaní viazané názormi iných odvolacích súdov, hoci aj v obdobných veciach. Z týchto dôvodov súd neprihliadal na uvedené rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline, na ktoré poukazoval žalobca vo svojom písomnom vyjadrení.

27. Čo sa týka rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/169/2020, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods.8 zákona o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky, tak k tomu súd uvádza, že predmetné rozhodnutie bolo vydané dňa 27.1.2022, pričom však Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 2Cdo/266/2020, ktoré je zo dňa 31.3.2022 a teda z toho vyplýva, že je neskoršieho dátumu ako vyššie uvedené rozhodnutie, pričom Najvyšší súd SR v predmetnom rozhodnutí sa vyjadril priamo k uvedenej otázke a to tak, že uzavrel: „Z uvedeného (z ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách) je zrejmý reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods.8 veta prvá Zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť Oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách.“

28. Na uvedené rozhodnutie poukázal aj iný senát Najvyššieho súdu v rozhodnutí sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022, posudzujúc či nastolené otázky neboli ešte v rámci rozhodovacej praxe dovolacieho súdu riešené, iný výklad k samostatnej výzve banky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách v novšom rozhodnutí neuviedol.

29. Z dôvodov, že aj vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd považuje otázku vyžadovanej osobitnej výzvy banky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách za vyriešenú, okresný súd sa odklonil od svojej doterajšej praxe a uzavrel, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách vyžaduje osobitnú výzvu banky adresovanú jej klientovi, že jej klient je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku ako podmienku pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt a zároveň je potrebné dlžníkove následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Tu súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/58/2022-447 zo dňa 25.5.2023, nakoľko aj Krajský súd v Banskej Bystrici vychádzal z toho, že dovolací súd považuje otázku vyžadovania osobitnej výzvy banky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách za vyriešenú tak, ako z toho vychádzal aj Okresný súd Zvolen v tomto prípade.

30. Vzhľadom k vyššie uvedenému, pričom žalobca napriek písomnej výzve súdu nepredložil osobitnú výzvu právneho predchodcu žalobcu v zmysle zákonného ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách, a teda v konaní nebolo preukázané doručenie predmetnej výzvy dlžníkovi, t.j. žalovanému, právny predchodca žalobcu, t.j. banka neposkytla žalovanému dostatočný priestor na vykonanie krokov voči svojej banke na zotrvanie s ňou vo vzťahu. S poukazom na zákonné ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je predmetná Zmluva o postúpení pohľadávky absolútne neplatným právnym úkonom a teda z tohto dôvodu žalobca nemá aktívnu legitimáciu aby mohol vystupovať v tomto konaní a preto súd žalobu z vyššie uvádzaných dôvodov zamietol, nakoľko nebola splnená prvá podmienka na platné postúpenie pohľadávky, ktorou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil.

31. Vzhľadom na nepreukázanie aktívnej legitimácie bolo už nadbytočným a nehospodárnym zaoberať sa ďalšími argumentami uvedenými zo strany strán sporu. Aj podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. V odôvodnení rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku

účastníka konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania a preto na ďalšie argumentácie strán sporu okresný súd nereagoval.

32. Podľa článku 17 základných princípov CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal napriek tomu, že žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, nakoľko súd aplikoval základné princípy článku 4 ods.2 CSP a aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Súd vychádzal z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, je v súlade s článkom 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva a to vzhľadom k tomu, že žalovaný v konaní si žiadne trovy konania neuplatňoval. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).